

stedlige Lærlingenævn. I Konsekvens heraf er det i § 1 foreslaaet, at disse Nævn skal godkende Lærekontrakterne.

Da det ved Udfyldningen af Lærekontrakter ofte sker, at Kontrakten ikke indeholder tilstrækkelig tydelig Angivelse af, i hvilket Fag eller Del af et Fag Lærlingen skal oplæres, saaledes at der senere kan opstaa Tvist herom, er det i § 1, Stk. 1, bestemt, at Lærekontrakten skal indeholde tydelig Angivelse af, i hvilket Fag eller Del af et Fag Lærlingen skal oplæres.

I Overensstemmelse med den nugældende Lov er det i § 1, Stk. 1, sidste Punktum, udtalt, at saafremt Forpligtelsen til Oprettelse af Lærekontrakt ikke opfyldes, har Overenskomsten om Antagelsen ingen Gyldighed. Da Undladelsen af at oprette Lærekontrakt tillige paadrager Strafansvar efter Forslagets § 27, Stk. 1., har man ment i Stk. 1, sidste Punktum, at burde henvises til Bestemmelsen i § 27, Stk. 1.

Da det maa antages, at der ikke vil kunne bibringes Gartnerlærlinge en egentlig Uddannelse ved Anlægsgartneri, er dette udtrykkelig i Stk. 3, Pkt. 2, undtaget fra Lovens Regler om Oprettelse af Lærekontrakt.

Den i Stk. 3 under Pkt. 3. tilføjede Undtagelse er en Lovfæstelse af den af Ministeriet hidtil praktiserede Fortolkning, hvorefter Bestemmelsen om Oprettelse af Lærekontrakt ikke gælder for Lærelseforhold indgaaede mellem Forældre og Børn.

I de siden Rigsdagssamlingen 1924—25 forelagte Lovforslag har der været indføjet Bestemmelser om Udfærdigelse af særlige Kontrakter ved den udenfor Lærlingeloven faldende Antagelse af unge Mennesker til Specialarbejde indenfor Handelen, i hvilke Kontrakter der skulde indeholdes Bestemmelser om Opsigelsesvarsel og Lønvilkaar samt om Principalens Pligt til at holde dem sygeforsikret. Desuden foresloges det i Bestemmelsen, at Principalen skulde bekoste en vis Uddannelse af disse Specialarbejdere. Dertil svarende Bestemmelser er foreslaaet optaget i nærværende Forslags § 2, Stk. 5. De Betragtninger, der ligger til Grund for disse Bestemmelser, er, dels at paagældende unge Arbejdere hidtil i deres Kontraktforhold har savnet Beskyttelsesbestemmelser, der er saa meget mere nødvendige, som den enkelte unge Arbejder i Kontraktafslutningsøjeblikket staar svagt overfor Arbejdsgiveren, dels at det maa anses for ønskeligt at søge bibragt de unge Specialarbejdere en vis teoretisk Undervisning. Da der er samme Grund til at yde de unge Mennesker, der anvendes til Specialarbejde indenfor de under Lovens § 1 faldende Virksomheder, Beskyt-

telse og skaffe dem Undervisning, har man foreslaaet en til § 2, Stk. 5, svarende Bestemmelse optaget i § 1, Stk. 5.

Til § 2.

Disse Bestemmelser foreslaas kun gældende for Handelsvirksomheder, herunder Andels- og Forbrugsforeninger, samt for næringsdrivende, med hvis Virksomhed der er forbundet Kontorarbejde.

Med Hensyn til Forsikringsvirksomheder og Bankvirksomheder udtalte Indenrigsministeriet i et Cirkulære af 7. September 1923, at Ministeriet ikke for Tiden fandt Anledning til at inddrage dem under Lærlingeloven. Socialministeriet maa imidlertid formene, at der ikke kan siges for de nævnte Institutioner eller for Sparekasser og Revisionsinstituter at foreligge saadanne særlige Arbejdsvilkaar, der kan motivere, at de fritages for Overholdelse af Lærlingelovens Regler. Man har derfor i Stk. 1 foreslaaet, at Banker, Sparekasser, Forsikringsselskaber og Revisionsinstituter skal omfattes af Lærlingeloven.

Paragrafen indeholder de samme Hovedregler, som foreslaas i § 1 for Haandværk og Industri m. v.; men Bestemmelserne er lempede efter de for Handelsvirksomheder gældende, særlige Forhold, idet Forslaget (i § 2, Stk. 3) — i Modsætning til den nugældende Lærlingelov — for Handelsvirksomheder udtrykkelig nævner de Tilfælde, i hvilke Lovens Bestemmelser om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt ikke finder Anvendelse. De nævnte Undtagelser hviler paa den Betænkning, der blev afgivet af det under de almindelige Bemærkninger allerede omtalte Udvalg, der i 1924 nedsattes af Socialministeriet med den Opgave at fremkomme med Indstilling angaaende Lærlingelovens Anvendelse paa Handelen.

Bestemmelserne om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt er ikke foreslaaet bragt til Anvendelse, naar den umyndige antages til Arbejde, der bestaar i Ekspedering af Kunder i Specialforretninger, hvorved forstaas Forretninger, der udelukkende eller ganske overvejende forhandler enkelte Varerarter af ensartet Beskaffenhed, f. Eks. Smør- og Margarineudsalg, jfr. Stk. 3, Pkt. 2.

De nævnte Forretninger er foreslaaet undtaget, dels fordi det er et Særkende for dem, at Varernes Distribuering ikke forudsætter særlig Fagkundskab i Modsætning til de Specialforretninger, f. Eks. Vinhandel, hvor Kendskab til Varernes Art m. v. er af stor Betydning ved Ekspeditionen af